

"...SİLAHLI KUVVETLER, NEDEN 'PASİF'?!.."

Attilâ İLHAN

(Açık istihbarat/3. "...İngiltere'de uzun yıllar 'majesteleri'nin Dışişleri Bakanlığı'nı, daha sonra da Başbakanlığı'nı üstlenmiş olan, Lord Anthony Eden (1897-1977), bir tarihte demiştir ki: 'Kıbrıs olmazsa, petrol ikmalimizi sağlayacak gerekli tesislerden yoksun kalırız; petrol olmazsa, İngiltere'de açlık ve işsizlik ortaya çıkar. Mesele bu kadar basit!.' O devirde belki öyle görünüyordu, oysa günümüzde, stratejik açıdan Kıbrıs'ın önemi -üstelik son derece çetrefil bir düğüm içersinde-artmış görünmektedir: ABD'nin, 'Büyük Ortadoğu Projesi' ile, AB'nin Doğu Akdeniz'deki çıkarları, adanın üzerinde kesişiyor."

Görünüşte 'müttefik', gerçekte 'rakip'...

A/ "...AB'nin Kıbrıs'tan önemli beklentileri vardır: ekonomik anlamda Kıbrıs Avrupalı işadamlarına, İsraili, Lübnanlı, Kuzey Afrikalı iş çevrelerini yakınlatacaktır; ortaya çıkan durum sayesinde Ortadoğu artık AB'nin yakın takibi altına girmiş olacaktır. Bu anlamda AB'nin Kıbrıs'a girişi Brüksel için oldukça önemlidir. Halihazırda, 'yeni komşuluk' ilişkilerindeki ilk adımları; İran ve Libya gibi bölge ülkelerine yapılan resmi ve gayri resmi üst düzey ziyaretleriyle, İngiltere şimdiden başlatmıştır..."

B/ "...diğer taraftan, tam da 'Büyük Ortadoğu Projesi' (BOP) gündeme gelmişken, AB'nin, proje bakımından büyük öneme sahip olduğu gözlemlenen Kıbrıs üzerindeki nüfuzunu daha da arttırmak istemesi, konuyu daha da mühim bir hale getirmektedir. ABD de, BOP çerçevesinde Ada'dan yararlanmak istemektedir. Bu durumda ise, gelecekte Ada'nın güney kesiminde AB'nin, kuzey kesiminde ise ABD'nin etkin olacağı bir siyasi yapının gündeme gelmesi muhtemeldir. (...) ABD'nin Kuzeydoğu'dan Arap dünyasını kuşatması, son dönemde Suriye'yi çıkarları açısından tehdit olarak algılaması ve Amerikan savaş gemilerinin Süveyş Kanalı'ndan Cibuti'deki yeni deniz üssü ne ve oradan Bahreyn'e geçmesiyle; Kıbrıs, Doğu Akdeniz'de, bir Amerikan askeri üssü olarak, daha arzu edilir bir hale gelmiştir..." (TÜSAM, 'Ulusal Güvenlik ve Araştırma Merkezi, 20 Nisan 2004' skantar@fef.sdu.edu.tr)

Buradan bakılınca görülen nedir? Yunanistan'ın, Batı'yı kullanarak, Kıbrıs'a sahip olması mı? Kıbrıs üzerinde, çoktan başlamış olan ABD-AB karşıtlığının, Doğu Akdeniz'de 'kırılma noktası'na varmış olması mı? Yoksa, Batılı Hıristiyan ve Beyaz Emperyalizm'in, Avrasya'da oluşan yeni siyasi ve ekonomik platformdan kaygılanarak, bir öne geçmek çabası mı?

Karar sizin.. sizin de, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ulusallığı tartışılmaz bu davada, göze çarpan pasifliğini neye yormalı?

ABD'nin 'en iyi ihraç malı', ordusu mu?

(Tespit/1. "...NATO ekseninde yapılan tartışmalar-

da da öne çıktığı gibi, merkez ülkelerin dışındaki -Türkiye benzeri-, ülkelerin, ulusal ordularının, 'ulusal savunma' konseptlerini bir kenara bırakıp, ittifakın genel savunma stratejisi içindeki rollerine göre organize olmaları istenmektedir. Bu yapılanmanın dikte edildiği ülkelerde esas olan, 'ulusal güvenlik' değil, ittifaka entegre edilmiş güvenlidir. İttifak dayatması altında tanımlanan güvenlikle, merkez ülkelerin dışındaki ülkelerde, orduların 'ulusal çıkarları' koruma işlevi sınırlandırmakta, hatta bu işlevin ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır..."

"...ABD'nin 'terörle mücadele' adı altında sürdürdüğü savaş, bu anlayışın ipuçlarını veriyor. 'Terör Savaşı', bir yandan ABD'nin global düzeyde bir hegemonya kurmasını ve kendi düzenini empoze etmesini sağlarken; diğer yandan, 'taşeron ordular'a da iş sahası açmaktadır. Taşeronluk görevini yüklenmiş bir ordunun, 'ulusal savunma' kurumu olmayacağı ve 'piyasa ordusu' haline geleceği, açık. Gündemde, bu işleve uymayan orduların, gücünün sınırlandırılması var. İstenen, dünyayı neo-liberal 'pazar' olarak kavrayan, bir 'tüccar siyaset anlayışı' ve o pazara 'güvenlik satmaya' koşullanmış, bir ordu. Bu durumda 'ulusal çıkarlar' da ABD tarafından tanımlanmakta, onun izin verdiği ölçüde ordular, bu çıkarların koruması işlevini yerine getirmektedirler..."

"...TSK'nin işlevi ve etkinliğinin sınırlandırılması adımlarını; bu politikanın, Türkiye'deki sonuçları olarak değerlendirmek mümkün. Süleymaniye Krizi, ABD'nin, Türk Silahlı Kuvvetleri'ni, bu işlevin sınırları içinde tutma kararlılığının, önemli göstergelerinden biridir. Aynı şekilde, Irak'la ilgili pazarlıklarda 'cömert ABD yardımları'nın, koşulları da dikkati çekmektedir. Bu yardımlar, siyasal planda 'stratejik ortaklık', ya da 'ittifak'tan çok, 'taşeronluk' ilişkisini, öngörmektedir. Kuzey Irak koşullu Dubai Anlaşması bunun bir örneğidir. Soros'un, 'en iyi ihraç malı ordumuzdur' sözü de, bu çerçevede anlam ifade ediyor..."

"...bu bağlamda ABD'nin -1991'de uygulamaya koyduğu, ancak bugün Türkiye'nin gündeminde olan- 'Büyük Ortadoğu Stratejisi'nde, alt-emperyalist güçlere ve politikalara yer yoktur. Bu stratejiyi uyarlı, enerji havzalarının kontrolüne hizmet eden; ve radikal dinci hareketleri ehlileştirirmede rol oynayacak, 'taşeronlara' ihtiyaç vardır. Bu işlev, aslında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ilkelere ve ideolojisine uymamaktadır..." (Yavuz Gökalp Yıldız, NPQ / Türkiye dergisi, Cilt 6, sayı 1, 2004)

Şimdi gel de hatırlama! Galiba 70'li yıllarda, o zamanki gazetemde yayımladığım söyleşilerden birinin, başlığı neydi biliyor musunuz? Aynen şu:

"Türk'ü NATO'ya Tutsak Ettiler'.

(Etmemişler mi?)